

priser, men i saa Fald beklager jeg, at det ærede Medlem ikke fremsatte denne sin Viden, thi den vilde have staaet meget daarligt til den stadige Raaben om den Dyrtid, der vilde komme til Vinter med høje Priser paa Brød og Brændsel og alt det, der vilde ruinere Befolkningen, hvis der ikke kom en Regering, der vilde øse ud af Statskassen for at gøre det billigere at leve for den store Befolkning. Naar det ærede Medlem Gang paa Gang udtalte, at jeg lovede noget, maa jeg sige, at det er jo ikke rigtigt. Jeg lagde Kortene paa Bordet, stillede ikke mit private Skøn op, men lagde de officielle Indberetninger over Arealer og Høst frem og sagde, at under den Forudsætning, at vi faar de samme Priser — ingen Mennesker, jeg tror heller ikke det ærede Medlem Hr. Rode, vilde sikkert kunne forudse, hvad Priserne vilde blive i den kommende Vinter —, under den Forudsætning stiller det sig saadan og saadan. Og jeg agter fremdeles at lægge Kortene paa Bordet, men jeg agter ikke at følge det ærede Medlem paa den Vej, han her er slaaet ind paa, nemlig den rene Gætnings Vej.

Naar jeg hører paa de Udtalelser, der her er fremsatte af de to ærede Medlemmer Hr. Hauge og Hr. Rode, der fremdeles gaar frem Arm i Arm, kan jeg ikke sige andet, end at jeg er blevet opfyldt af en oprigtig Medfølelse og Medlidenhed med de to Oppositionspartier; thi det maa i Sandhed være strengt at skulle opponere, naar man ikke har andet at føre i Marken end det, vi i Gaar og i Dag har været Vidne til. De to ærede Medlemmer føler sig aabenbart forpligtede til, hvad der saa end sker, at være utilfredse, og for at opfylde denne Forpligtelse kommer de i den mærkelige Situation, tvungne af Udviklingen, at de Gang paa Gang maa gaa imod deres egne tidligere Meninger og Standpunkter. Det kan, det skal jeg indrømme, for os, der er Genstand for Angrebet, være vanskeligt at tage Frontopstilling imod en Opposition, der med Hensyn til Meninger og Standpunkter danser hele Kompasset rundt, for man ved aldrig, hvor man har Oppositionen; men jeg trøster mig saa ved, at til Gengæld vejer den Slags Angreb ikke meget. En Opposition er, saa længe den bruger den Fremgangsmaade, ret ufarlig, og dens An-

greb vil prelle af paa Vælgernes gode Hukommelse og paa Befolkningens sunde Sans.

Som det er gaaet i Valutaspørgsmaalet, der udgjorde en saa væsentlig Del af de forenede Socialdemokraters og Radikales Sommeragitation, og hvor Udviklingen senere saa helt og fuldt har gjort deres Ord til Skamme, saaledes er det nu ogsaa gaaet i Kornlovsspørgsmaalet. I Sommer lød det fra Oppositionens Side: Hvis denne Regering faar Lov til at sidde, saa vil Brødkornets Pris blive fordoblet og tredoblet. Nu siger det ærede Medlem Hr. Rode, at det har han aldrig sagt. Jeg skal indrømme, jeg har ikke noget Citat ved Haanden; men jeg ved i hvert Tilfælde, at det ærede Medlems Partifæller og Blade, der staar ham meget nær, dels har sagt det og dels aldrig har taget Afstand fra de Udtalelser, der i saa Henseende fremkom. Men efter at Agitationen saaledes — og det tør dog vist ingen benægte, der har fulgt Sommerens Møder — baade fra socialdemokratisk og radikal Side havde været anlagt paa at give Befolkningen en Skræk for, at hvis denne frygtelige Regering blev ved Magten, vilde Brødkornet blive fordyret paa en Maade, som man aldrig havde set Mage til, efter at vi har set en saadan Sommeragitation, jamrer nu de samme Partier over, at Statskassens Offer ved Nedbringelsen af Prisen paa Rugbrød er alt for stort.

Da jeg under Kornlovens Behandling opfordrede til at fremkomme med Forslag til yderligere Nedbringelse af Udgifterne eller til Forøgelse af Indtægterne og selvfølgelig lovede at modtage ethvert saadant Forslag med den største Velvillie, svarede Oppositionen med at foreslaa Ændringer, der allesammen vilde have fordyret Ordningen; og den samme Opposition undslog sig endog ikke for bagefter at appellere til Vælgernes Misfornøjelse ved overfor Landmændene at lade skinne igennem, at den tilbudte Pris egentlig ikke var helt tilfredsstillende, den kunde ogsaa have været bedre som Ombytningspris betragtet, og ved overfor Forbrugerne at fremsætte den ganske urigtige Paastand, at den Stigning, som Brødpriiserne maatte undergaa paa Grund af de forøgede Fremstillingsudgifter, havde sin Rod i Kornloven, og at Kornloven i det hele taget ikke gav saa meget, som det kunde ønskes. Naar